

Святослав на порогах Зеров Микола Костянтинович

Варуфорос? Геландрі? Змеженілий,
Липневі води котить Вулніпраг.
А князь стоїть, невитертий варяг —
Веде свої на північ моноксили.

Та сам полинув би що тільки сили
Під Доростолом свій поставить стяг:
Він народивсь для бою і звитяг...
Що Київ? Мати? Досвід посивілий?

І хоче вже вертати байдаки;
Та раптом крик, по скелях хижаки;
Бряжчать мечі і знемагає слава.

Хто в далеч рвався, головою ліг,
І з черепа п'яного Святослава
П'є вже вино тверезий печеніг.

7.06.1930

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/sviatoslav_na_porohakh